DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Kraków, dnia 30 grudnia 1985 r. Nr 21*

Treść:

Poz. Str.

UCHWAŁY:

ZARZĄDZENIE NACZELNIKA GMINY TOKARNIA

165

UCHWAŁA Nr 41

Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków — Podgórze z dnia 17 grudnia 1985 r.

w sprawie określenia obszarów o charakterze rolniczym w dzielnicy Kraków — Podgórze

Na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Dzielnicowa Rada Narodowa Kraków — Podgórze uchwala, co następuje:

§ 1.

Obszary osiedli: Bieżanowa, Kobierzyna, Kosocic, Kostrze, Kurdwanowa, Opatkowic, Piasków Wielkich, Płaszowa, Przewozu, Pychowic, Rajska, Sidziny, Skotnik, Soboniowic, Swoszowic, Tyńca i Wróblowic w dzielnicy Kraków — Podgórze określa się jako obszary o charakterze rolniczym dla potrzeb wymiaru podatku od nieruchomości od bu-

dynków mieszkalnych związanych z gospodarstwem rolnym.

§ 2.

Poza osiedlami wymienionymi w § 1 za obszary o charakterze rolniczym uważa się enklawy zajęte pod gospodarstwa rolne na terenie innych osiedli.

§ 3.

Granice wymienionych osiedli określa uchwała Rady Narodowej Kraków — Podgórze Nr IV/12/84 z dnia 19 października 1984 r. w sprawie wyborów do organów wykonawczych samorządów mieszkańców na terenie dzielnicy Podgórze.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady:
K. Kolarzyk

166

UCHWAŁA Nr 23

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach

z dnia 28 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Myślenicach uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatków. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do dwóch pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej dwóch pracowników — 3-krotna stawka,
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
   a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
   b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka,
4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 1-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowej surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie ludności miasta i gminy — 1-krotna stawka,
3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
   a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólno-spożywczych na wsi — 1-krotna stawka, a w mieście — 2-krotna stawka,
   b) pozostałych towarów na wsi 2-krotna stawka, a w mieście 3-krotna stawka.
5) prowadzących działalność gastronomiczną:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika na wsi — 2-krotna a w mieście — 3-krotna stawka.
6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika na wsi — 2-krotna stawka, a w mieście 3-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących

jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze miasta i gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

1) 20 zł od każdych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej 60 lat, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 dla osób fizycznych, będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, a będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym; ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczeń na fundusz gminny osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które:

1) dostarczają stałe środki transportowe do pożarów, ćwiczeń i zawodów pożarniczych,
2) biorą stały udział w ćwiczeniach, zawodach i gaszeniu pożarów.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
R. Święch

167

UCHWAŁA Nr 39

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach

z dnia 5 września 1985 r.

w sprawie opłaty targowej

Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. 12, poz. 50) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Myślenicach uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się wysokość dziennych stawek opłaty targowej pobieranych na targowiskach i innych miejscach wyznaczonych czasowo jako miejsca handlowe na obszarze miasta i gminy Myślenice zgodnie z załącznikiem do uchwały.

§ 2.

Opłata targowa płatna jest gotówką do rąk inkasenta jednostki gospodarczej prowadzącej targowisko za pokwitowaniem

§ 3.

Traci moc uchwała nr II/15/76 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach z dnia 26 kwietnia 1976 r. w sprawie opłaty targowej.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1985 r.

Przewodniczący Rady:
R. Święch

Załącznik do uchwały Nr 39
RN Miasta i Gminy w Myślenicach
z dnia 5 września 1985 r. (poz. 167)

Przedmiot opłaty	Wysokość stawki opłaty w zł
1. Od każdej wystawionej na sprzedaż sztuki:	
a) konie	150.—
b) bydło	100.—
c) jałowizna, źrebieta	100.—
d) trzoda chlewna do 6 m-cy	20.—
e) trzoda chlewna powyżej 6 miesięcy oraz cielęta	50.—
f) owce i kozy	50.—
2. Sprzedaż z wozu konnego	100.—
3. Sprzedaż z samochodu przyczepy samochodowej — od samochodu i oddzielnie od przyczepy	150.—

4. Sprzedaż z ręki, kosza, skrzynki wiadra itp. — od osoby	30.—
5. Sprzedaż z wózka ręcznego, roweru itp. — od wózka, roweru itp.	50.—
6. Sprzedaż małych ilości warzyw, jagód, grzybów, kwiatów itp. od osoby	15.—
7. Zajęcie placu pod stoisko lub towar przeznaczony do sprzedaży niezależnie od rodzaju towarów za 1 m² zajętej powierzchni.	30.—
8. w przypadkach nie wymienionych w pkt 1 do 7	50.—

168

UCHWAŁA Nr 40

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach

z dnia 5 września 1985 r.

w sprawie podatku od posiadania psów

Na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Myślenicach uchwala, co następuje:

§ 1.

Na obszarze miasta i gminy Myślenice pobiera się podatek od posiadania psów w następujących wysokościach:
1) od pierwszego psa:
   a) pozostającego na uwięzi lub w obrębie wydzielonego terenu gospodarstwa domowego — 500 zł rocznie,
   b) utrzymywanego na terenie osiedli mieszkaniowych w blokach administrowanych przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Zorza" w Myślenicach — 1000 zł rocznie,
2) od drugiego i każdego następnego psa po 1500 zł rocznie.

§ 2.

Niezależnie od określonych ustawą zwolnień od obowiązku podatkowego dotyczącego podatku od posiadania psów zwalnia się od tego obowiązku:
1) dozorców nocnych, jeżeli pies służy do wykonywania ich obowiązków,
2) osoby samotne będące inwalidami I i II grupy, jeżeli ich pies jest pomocą w pilnowaniu gospodarstwa domowego,
3) osoby czasowo przebywające na obszarze miasta i gminy, jeżeli zapłaciły podatek od posiadania psów za dany rok podatkowy w miejscu stałego zamieszkania.

§ 3.

Obniża się o 50% podatek od posiadania psów, które utrzymywane są przez członków Polskiego Związku Łowieckiego dla celów myśliwskich.

§ 4.

1. Podatek od posiadania psów płatny jest w gotówce z góry bez wezwania w ciągu miesiąca stycznia każdego roku lub w ciągu miesiąca od zaistnienia okoliczności uzasadniających pobranie podatku.
2. Podatek pobiera się w wysokości połowy stawek określonych w § 1, jeżeli okoliczności uzasadniające pobranie podatku powstały w drugim półroczu roku podatkowego.

§ 5.

1. Sposób poboru podatku od posiadania psów na obszarze miasta regulują odrębne przepisy.
2. Na obszarze gminy podatek od posiadania psów pobiera Urząd Miasta i Gminy. Urząd jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji podatników podatku od posiadania psów, która powinna zawierać imię i nazwisko posiadacza psa, miejsce zamieszkania posiadacza, liczbę posiadanych psów, datę wejścia w posiadanie psa i utraty posiadania, kwotę podatku przypadającą od każdego psa, oraz daty i kwoty dokonanych wpłat podatku i odrębnie odsetki za zwłokę.

§ 6.

Podatek od posiadania psów należny za 1985 r. niezapłacony do dnia wejścia w życie uchwały pobiera się według stawek określonych w uchwale.

§ 7.

Traci moc uchwała nr XXV/73/82 Rady Narodowej Miasta i Gminyy w Myślenicach z dnia 29 kwietnia 1982 r. w sprawie podatku od posiadania psów.

§ 8.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1985 r.

Przewodniczący Rady:
R. Święch

169

UCHWAŁA Nr 41

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach

z dnia 5 września 1985 r.

w sprawie opłat administracyjnych za niektóre czynności urzędowe

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Myślenicach uchwala, co następuje:

§ 1.

Na obszarze miasta i gminy w Myślenicach wprowadza się opłaty administracyjne za następujące czynności urzędowe:

1) spisanie testamentu:
   a) w Urzędzie Miasta i Gminy — 500 zł
   b) poza Urzędem — 900 zł
2) sporządzenie protokołu z wyjaśnień lub zeznań osoby zamieszkałej albo przebywającej w mieście i gminie w sprawie toczącej się przed innym organem administracji państwowej — 500 zł.

§ 2.

Zwalnia się od opłat administracyjnych czynności urzędowe określone w § 1 dotyczące:

1) osób występujących w interesie społecznym,
2) osób, które otrzymują zasiłki stałe lub okresowe z funduszów pomocy społecznej,
3) osób, które przebywają na koszt państwa w domach lub zakładach opieki społecznej,
4) osób, których stan niezamożności jest niewątpliwie znany Urzędowi Miasta i Gminy, bądź gdy zainteresowany udowodni niemożność uiszczenia opłaty administracyjnej.

§ 3.

Obniża się o 50% opłatę administracyjną za czynności urzędowe określone w § 1 dotyczące osób, których wyłącznym źródłem utrzymania jest renta lub emerytura.

§ 4.

Opłata administracyjna płatna jest gotówką w Urzędzie Miasta i Gminy przed dokonaniem czynności urzędowej.

§ 5.

Traci moc uchwała Nr IX/32/79 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Myślenicach z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie opłaty administracyjnej.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1985 r.

Przewodniczący Rady
R. Święch

170

UCHWAŁA Nr 16

Rady Narodowej Miasta i Gminy Niepołomice

z dnia 6 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Niepołomicach uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty pdatkowej, lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenie podatku. Stawki świadczeń na fundusz wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenie wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka,
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
   a) bez zatrudnienia pracowników — 1-krotna stawka,
   b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka,
4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, nie wymienionych w ust. 1, bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób.

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności — 1-krotna stawka,
3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
   a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólno-spożywczych na wsi — 1-krotna stawka, a w mieście — 2-krotna stawka,

b) pozostałych towarów na wsi — 2-krotna stawka, a w mieście — 3-krotna stawka,
5) prowadzących działalność gastronomiczną:
a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika na wsi — 2-krotna stawka, a w mieście — 3-krotna stawka,
6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej:
a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika na wsi — 2-krotna stawka, a w mieście — 3-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w § 1 uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:
1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia,
4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy lub miasta są właścicielami, lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową, bądź usługową:
1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:
1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej 60 lat prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związaznych z gospodarstwem rolnym; ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Ulgi i zwolnienia od świadczeń na fundusz gminny mogą być udzielane w wypadkach gospodarczo uzasadnionych, a w szczególności na wniosek:
1) osób fizycznych, których wiek przekroczył 60 lat,
2) żołnierzy zasadniczej służby wojskowej,
3) wdów mających na utrzymaniu dzieci do lat 15,
4) inwalidów, emerytów, nauczycieli i członków ochotniczych straży pożarnych.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
W. Żarnik
Zastępca przewodniczącego

171

UCHWAŁA Nr 32

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Krzeszowicach

z dnia 20 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Krzeszowicach uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obwiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:
1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
c) przy ztrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
b) przy zatrudnieniu powyżej dwóch pracowników — 3-krotna stawka,
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:

a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka,

4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
b) przy zatrudnieniu więcej niz 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.

2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności gminy — 1-krotna stawka.

3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,

4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych na wsi — 1-krotna stawka, a w mieście — 2-krotna stawka,
b) pozostałych towarów na wsi — 2-krotna stawka, a w mieście — 3-krotna stawka,

5) prowadzących działalność gastronomiczną:
a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika na wsi — 2-krotna stawka, a w mieście — 3-krotna stawka,

6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej:
a) przy zatrudnieniu do 1-pracownika — 2-krotna stawka,
b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika na wsi — 2-krotna stawka, a w mieście — 3-krotna stawka.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł na 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy lub miasta są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 dla osób fizycznych, będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym; ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczenia na fundusz gminny osoby fizyczne, które:

1) są inwalidami I grupy — niewidomi,
2) w razie wystąpienia klęski żywiołowej, która spowodowała istotne szkody w budynkach, ziemiopłodach, inwentarzu żywym, lub martwym albo w drzewostanie.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady
S. Rudel

172

UCHWAŁA Nr 17

Gminnej Rady Narodowej w Czernichowie
z dnia 17 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim

(Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Czernikowie uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka,
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
   a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
   b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka.
4) prowadzących działalność nie wymienioną w pkt 1 do 3:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaspokojenie potrzeb ludności gminy — 1-krotna stawka,
3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
4) prowadzących działalność handlową — 1-krotna stawka.
5) prowadzących działalność gastronomiczną:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka,
6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej — 2-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynków, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym; ulga nie przysługuje od domów letniskowych,
3) w §§ 1 i 2 czynnym członkom Ochotniczej Straży Pożarnej na podstawie przedłożonych przez zarządy Straży, wykazów faktycznie przepracowanych godzin.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
J. Jastrzębski

173

UCHWAŁA Nr 28

Gminnej Rady Narodowej w Gołczy

z dnia 28 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Gołczy uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatków. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej dwóch pracowników — 3-krotna stawka,
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
   a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
   b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka.
4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, nie wymienionych w ust. 1, bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła — obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   b) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaspokojenie potrzeb ludności gminy — 1-krotna stawka,
3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
   a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólno-spożywczych — 1-krotna stawka
   b) pozostałych towarów — 2-krotna stawka.
5) prowadzących działalność gastronomiczną:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka.
6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej — 2-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2 uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m^2 powierzchni działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,

2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:
1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym, ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczenia na fundusz gminy:
1) wdowy wychowujące co najmniej 2 dzieci w wieku do lat 15,
2) inwalidów I grupy.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
S. Głowacki

174

UCHWAŁA Nr 25

Gminnej Rady Narodowej w Nowym Brzesku

z dnia 18 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4, ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Nowym Brzesku uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:
1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej dwóch pracowników — 3-krotna stawka.
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
   a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
   b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka,
4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, nie wymienionych w ust. 1, bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła oobwiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:
1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności gminy — 1-krotna stawka,
3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
   a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych — 1-krotna stawka,
   b) pozostałych towarów — 2-krotna stawka,
5) prowadzących działalność gastronomiczną:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka,
6) od osób prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będącymi właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia:
2) 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu zarówno zabudowanego jak i niezabudowanego, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m^2 powierzchni działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową, bądź usługową:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynku ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia.
2) 30 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym; ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Udziela się ulg i zwolnień osobom fizycznym i osobom prawnym, nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, które:

1) są czynnymi członkami Ochotniczych Straży Pożarnych w wysokości 30 zł za godzinę udziału przy pożarach, ćwiczeniach i zawodach pożarniczych,
2) dostarczają stale środków transportowych do pożarów, ćwiczeń i zawodów pożarniczych w wysokości 60 zł za godzinę pracy sprzętu transportowego,
3) zostały dotknięte skutkami wypadków losowych i klęsk żywiołowych w wysokości określonej indywidualnie przez Naczelnika Gminy.

§ 5.

Uchwała wchodzi z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
W. Zawartka

175

UCHWAŁA Nr 40

Gminnej Rady Narodowej w Drwini

z dnia 29 stycznia 1985 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym (Dz. U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Drwini uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej na potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnicwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnianiu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej dwóch pracowników — 3-krotna stawka,
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
   a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
   b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka,
4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1, bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wy-

konywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
2) prowadzących zakłady rzemieślnicze wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaopatrzenie potrzeb ludności gminy — 1-krotna stawka.
3) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
   a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
4) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
   a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych 1-krotna stawka,
   b) pozostałych towarów — 2-krotna stawka.
5) prowadzących działalność gastronomiczną:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka,
6) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej — 2-krotna stawka,

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2 uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatku obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości niezwiązanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntów działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminy od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
R. Gołębiowski

176

UCHWAŁA Nr 49

Gminnej Rady Narodowej w Alwerni

z dnia 3 października 1985 r.

w sprawie podatku od posiadania psów

Na podstawie art. 12 ust. 4 z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Alwerni uchwala, co następuje:

§ 1.

Na obszarze gminy Alwernia pobiera się podatek od posiadania psów w następującej wysokości:

1) od pierwszego psa 200.— zł rocznie,
2) od drugiego psa 500.— zł rocznie,
3) od trzeciego i każdego następnego psa 2000.— zł rocznie.

§ 2.

1. Podatek od posiadania psów płatny jest w gotówce z góry bez wezwania w ciągu miesiąca lutego każdego roku lub w ciągu miesiąca od zaistnienia okoliczności uzasadniających pobranie podatku.

2. Podatek pobiera się w wysokości połowy stawek określonych w § 1, jeżeli okoliczności uzasadniające pobranie podatku powstały w drugim półroczu roku podatkowego.

§ 3.

Na obszarze gminy podatek od posiadanych psów pobierają sołtysi poszczególnych sołectw. Urząd Gminy jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji podatników podatku od posiadania psów, która powinna zawierać imię i nazwisko posiadacza psa, miejsce zamieszkania posiadacza, liczbę posiadanych psów, datę wejścia w posiadanie psa i utraty posiadania, kwotę podatku przypadającą od każdego psa oraz datę i kwotę dokonanych wpłat podatku i odrębnie odsetki za zwłokę.

§ 4.

Podatek od posiadania psów należny za rok 1985 nie zapłacony do dnia wejścia w życie uchwały pobiera się według stawek określonych w uchwale.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 3 października 1985 r.

Przewodniczący Rady:
F. Marcela

177

UCHWAŁA Nr 59

Gminnej Rady Narodowej w Alwerni

z dnia 3 października 1985 r.

w sprawie opłat administracyjnych za niektóre czynności urzędowe

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Alwerni uchwala, co następuje:

§ 1.

Na obszarze gminy Alwernia wprowadza się opłatę administracyjną za spisanie testamentu:
1) w Urzędzie Gminy — zł 300.—
2) poza Urzędem — 600.—

§ 2.

Opłata administracyjna płatna jest gotówką w Urzędzie Gminy przed dokonaniem czynności urzędowej.

§ 3.

Traci moc uchwała nr IX/41/79 Gminnej Rady Narodowej w Alwerni z dnia 29 marca 1979 r. w sprawie wysokości opłat za sporządzenie testamentu.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 3 października 1985 r.

Przewodniczący Rady:
F. Marcela

178

UCHWAŁA Nr 19

Gminnej Rady Narodowej w Gdowie

z dnia 21 grudnia 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269), Gminna Rada Narodowa w Gdowie uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminy od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku placenia podatków, w wysokości następującej wielokrotności i stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz:
1) opłacających opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła lub zwolnionych od obowiązku płacenia tej opłaty — 1-krotna stawka,
2) opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub zwolnionych z tych podatków:
   a) wykonujących rzemiosło — 2-krotna stawka,
   b) wykonujących handel artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi — 2-krotna stawka,
   c) wyknujących usługi gastronomiczne, bez sprzedaży napojów alkoholowych w tym również piwa — 1-krotna stawka,
   d) wykonujących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi — 1-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, nie wymienionych w ust. 1, według rodzajów wykonywanej działalności, w wysokości następującej wielokrotności stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz:
1) wykonujących rzemiosło:
   a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu 2 parcowników — 2-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
   a) artykułów z branży spożywczo-rolnej — 1-krotna stawka,
   b) artykułów z branży szewskiej, rymarskiej, chemicznej, artykyułami gospodarstwa domowego — 2-krotna stawka,
   c) artykułów z branż: odzieżowej, metalowo-technicznej, budowlanej — 3-krotna stawka,
   d) artykułów użytku kulturalnego oraz artykułów z branż nie wymienionych powyżej — 1-krotna stawka,
   e) artykułów zaliczonych do dwóch lub więcej branż, których sprzedaż odbywa się w ramach tego samego zakładu — stawkę ustala się według branży, dla której przewidziano najwyższą — krotność stawki,
3) prowadzących działalność gastronomiczną:
   a) bez sprzedaży napojów alkoholowych w tym również piwa — 1-krotna stawka,
   b) w pozostałych przypadkach — 3-krotna stawka,
4) prowadzących usługi transportowe:
   a) w zakresie przewozu ładunków taksówkami bagażowymi, ciągnikami rolniczymi lub zaprzęgiem konnym — 1-krotna stawka,

b) w zakresie przewozu ładunków pozostałym taborem samochodowym — 3-krotna stawka,
5) wykonujących usługi w zakresie wolnych zawodów — 3-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatku obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, które są właścicielami lub posiadaczami samoistnymi nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaniem działalności wymienionej w § 1:
1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego,
2) 50 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych, ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego,
3) 30 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynków, jeżeli budynek nie podlega ubezpieczeniu ustawowemu,
4) 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu zarówno zabudowanej jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m^2 powierzchni działek rekreacyjnych zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym (leśnym) lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:
1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego,
2) 30 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega ubezpieczeniu ustawowemu,
3) 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu zarówno zabudowanej jak i niezabudowanej.

§ 3.

1. Obniża się o 50% stawki określone w § 1:
1) dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa bądź wytwórczą na rzecz mieszkańców gminy z surowców lokalnych, jeżli co najmniej 5 lat nieprzerwanie prowadziły tę działalność osobiście przed osiągnięciem wymienionego wieku,
2) dla osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących rzemiosło określone w § 1 ust. 1, pkt 1 i 2 lit. a — jeżeli świadczą na terenie gminy co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa,
3) dla osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących tylko w sezonie turystycznym usługi gastronomiczne określone w § 1, ust. 1 pkt 2 lit. c i ust. 2, pkt 3, lit. a.

2. Obniża się o 50% stawki określone w § 2:
1) dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, które na dzień 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz są właścicielami lub posiadaczami samoistnymi nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, a budynki te nie są wykorzystywane na działalność wytwórczą, handlową lub usługową; ulga nie przysługuje od domów letniskowych,
2) dla inwalidów wojennych i wojskowych oraz inwalidów I grupy, którzy na dzień 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz, są właścicielami lub posiadaczami samoistnymi nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, a budynki nie są wykorzystywane na działalność wytwórczą, handlową lub usługową, o ile osoby te nie osiągają dochodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym lub wyrównawczym.

3. Ulga przysługuje tylko z jednego tytułu.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
W. Niewiarowski

179

UCHWAŁA Nr 21

Gminnej Rady Narodowej w Wielkiej Wsi

z dnia 7 stycznia 1985 r

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Wielkiej Wsi uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową płacących podatek obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązujące w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:
1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
   a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
   b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
   c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka.
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze;
   a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
   b) przy zatrudnieniu powyżej dwóch pracowników — 3-krotna stawka
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:

a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka,
4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wyknoywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz od osób:
1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
2) prowadzących pozostałe zakłady rzemieślnicze:
a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
c) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
3) prowadzących działalność gastronomiczną:
a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka,
4) prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej — 2-krotna stawka.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:
1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynku, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:
1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:
1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami, nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym; ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczenia na fundusz gminny inwalidów I grupy, wdowy samotnie wychowujące dzieci do lat 18 lub pobierające naukę oraz innych zobowiązanych do świadczeń na ich wniosek w przypadkach uzasadnionych: szczególnymi względami społecznymi, należycie udokumentowanymi, po uprzednim zaopiniowaniu przez Komisję Planu, Budżetu, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej Gminnej Rady Narodowej.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady:
T. Kostaś

180

UCHWAŁA Nr 32

Gminnej Rady Narodowej w Wiśniowej

z dnia 28 kwietnia 1985 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny na lata 1985 do 1988

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Wiśniowej uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących po-

datki obrotowo-dochodowe w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych pdatków opłatę skarbową, albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku·

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze w zakresie krawiectwa i wypału cegły — 1-krotna stawka opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz,
2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze — 2-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1,
3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami — 1-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1, a taksówka z silnikiem wysokoprężnym — 2-krotna stawka,
4) prowadzących działalność nie wymienioną w pkt 1—3 3-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienionych w ust. 1:

1) prowadzących zakłady rzemieślnicze: świadczące co najmniej 50% usług dla ludności i rolnictwa, wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na potrzeby ludności gminy — 1-krotna stawka opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczeń na fundusz gminny,
2) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu towarów środkami transportowymi o tonażu do 5 ton — 2-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1,
3) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży towarów ogólno-spożywczych lub przemysłowych, bądź prowadzących działalność gastronomiczną — 2-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1,
4) prowadzących działalność nie wymienioną w pkt 1 do 3 3-krotna stawka opłaty skarbowej określonej w pkt 1.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, które są właścicielami lub posiadaczami smaoistnymi nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

1) 25 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów ustawowego ubezpieczenia,
2) 50 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów ustawowego ubezpieczenia,
3) 40 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega ustawowmu ubezpieczeniu,
4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntów zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki uspołecznionej, które są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

1) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynku ustalonej dla celów ustawowego ubezpieczenia,
2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega ustawowemu ubezpieczeniu,
3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

1) w § 1 dla osób w wieku powyżej 60 lat, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
2) w § 2 dla emerytów lub rencistów nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym; ulga nie przysługuje od domków letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczeń na fundusz gminny osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej:

1) prowadzące działalność rzemieślniczą w zakresie szewstwa i kowalstwa,
2) czynnych członków Ochotniczej Straży Pożarnych.

§ 5.

Traci moc uchwała nr IV/20/84 Gminnej Rady Narodowej w Wiśniowej z dnia 20 listopada 1984 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny na lata 1985—1988 (Dz. Urz. z 1985 r. Nr 4, poz. 32).

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1988 r.

Przewodniczący Rady:
S. Wójcik

181

ZARZĄDZENIE Nr 7

Naczelnika Gminy w Tokarni

z dnia 21 października 1985 r.

w sprawie czasu pracy placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych na terenie gminy Tokarnia

Na podstawie art. XII § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Przepisy wprowadzające Kodeks Pracy (Dz.U. Nr 24, poz. 142), § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie określenia upoważnień dla

terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej do stanowienia przepisów prawa miejscowego (Dz.U. Nr 25, poz. 126) zgodnie z zasadami ustalonymi zarządzeniem nr 7 Ministar Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 3 maja 1985 r. w sprawie czasu pracy placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych (Dz.Urz. MHWiU Nr 3, poz. 7) zarządza się, co następuje:

I. **Przepisy ogólne**

§ 1.

Zarządzenie ustala godziny otwarcia i zamykania placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i usługowych na terenie gminy Tokarnia.

§ 2.

1. Dni i godziny otwierania i zamykania placówek handlu detalicznego, oraz zakładów gastronomicznych i usługowych należy podawać do wiadomości ludności za pomocą ogłoszeń lub innych środków przekazu zwyczajowo przyjętych z odpowiednim wyprzedzeniem w czasie.
2. Na czas przyjęcia towarów oraz inwentaryzacji planowych mogą być wyłączone z działalności tylko placówki i zakłady o obsadzie jednoosobowej.

§ 3.

Na drzwiach wejściowych placówek handlu detalicznego oraz zakładów gastronomicznych i usługowych należy umieścić wywieszki zawierające informację:
1. w jakich dniach i godzinach czynna jest placówka lub zakład,
2. która najbliższa placówka lub zakład o podobnym rodzaju pełni dyżur w dodatkowe dni wolne od pracy.

§ 4.

1. Każdorazowe wyłączenie z działalności placówki handlowej, gastronomicznej i usługowej oraz skrócenie czasu jej pracy z wyjątkiem przypadków określonych w § 2 ust. 2 wymaga zgody Naczelnika Gminy.
2. Po uzyskaniu zgody na zamknięcie placówki handlu detalicznego zakładu gastronomicznego lub usługowego, decyzję o powyższym w oryginale należy umieścić na drzwiach placówki (zakładu) wraz z informacją o najbliższych placówkach (zakładach) prowadzących ten sam rodzaj działalności.

II. **Placówki handlu detalicznego**

§ 5.

1. Placówki handlu detalicznego czynne są jak w załączniku nr 1 do zarządzenia *).
2. W dni świąteczne Nowy Rok oraz pierwszy dzień Wielkanocy i Bożego Narodzenia placówki handlu detalicznego są nieczynne.
3. W niedzielę poprzedzającą Święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy wszystkie placówki handlu detalicznego są czynne od godz. 9.00 do godz. 15.00.

III. **Zakłady gastronomiczne**

§ 6.

1. Zakłady gastronomiczne są czynne w godzinach ustalonych w załączniku nr 2 do zarządzenia *) z wyjątkiem dni świątecznych Nowy Rok, pierwszy dzień Bożego Narodzenia, pierwszy dzień Wielkanocy.
2. W dniu poprzednim bezpośrednio poprzedzającym Boże Narodzenie i Wielkanoc zakłady gastronomiczne mogą być czynne nie krócej jak do godz. 16.00.

IV. **Zakłady usługowe**

§ 7.

Ustala się godziny otwierania i zamykania zakładów usługowych w dni powszednie zgodnie z załącznikiem nr 3 do zarządzenia. *)

V. **Postanowienia końcowe**

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 2 listopada 1985 r. i obowiązuje do dnia 30 kwietnia 1986 r.

Naczelnik Gminy:
M. Sępiak

*) nie ogłasza się

Adres Redakcji i Administracji: **Urząd Miasta Krakowa, Pl. Wiosny Ludów 3/4**

Prenumerata roczna 330 zł

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz zakupu poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy w Narodowym Banku Polskim VII Oddział Miejski, Kraków, konto nr 350-5698-224 cz. 26, dz. 91, rozdz. 9142 § 64 na rachunek Wydziału Budżetowo-Gospodarczego

ODBIORCA

Cena zł 51

Opłata pocztowa uiszczona gotówką